

βραχωδῶν ἀκτῶν. Ὁγκος γρανίτου βάρους 8,000 γιλιογράμμων μετεκινήθη ἐκ τῆς τρικυμίας ὁρίζοντος κατὰ 22 ὥρα μέτρα. Ἐπίσης βράχοι βάρους 6 ἔως 13 τόνιων ἔξετοπισθησαν 20 μέτρα μακράν. Ἡ δύναμις τῶν θαλασσίων κυμάτων εἰναι ἀνάλογος πρὸς τὸ ὑψος αὐτῶν.

Tι θὰ ἤκουον οἱ ἀεροπόροι

Ο Φλαμμαριών ἔγει καταθέσῃ εἰς τὴν Γαλλικήν Ἀκαδημίαν τῶν Ἑπιστημῶν ἀνακοινώσων περὶ τοῦ ὑψος, εἰς ὃ δύνανται νῦν φύλασσον οἱ ἐπὶ τῆς γῆς ἥχοι. Ο συριγμὸς μιᾶς ἀτμομηχανῆς φθάνει εἰς ὕψος 3000 μέτρων, ὃ θόρυβος ἀμφεστοιχίας ἐν κινήσει εἰς ὕψος 2500 μέτρων. Ἡ ἐκπνοσορότησις τυφεκίου καὶ ἡ ὄλη τοῦ κυνδύνου εἰς 1800, ἡ φωνὴ τοῦ ἀλέκτορος καὶ ὁ ἥχος κιώνων εἰς 1600, ἡ ἀγθωπίνη φωνῆς εἰς 1000, αἱ φωναὶ τῶν βατράχων εἰς 900, τὸ τερέτισμα τῶν γρύλλων εἰς 800. Ολούς αὐτοὺς τοὺς ἥχους θὰ

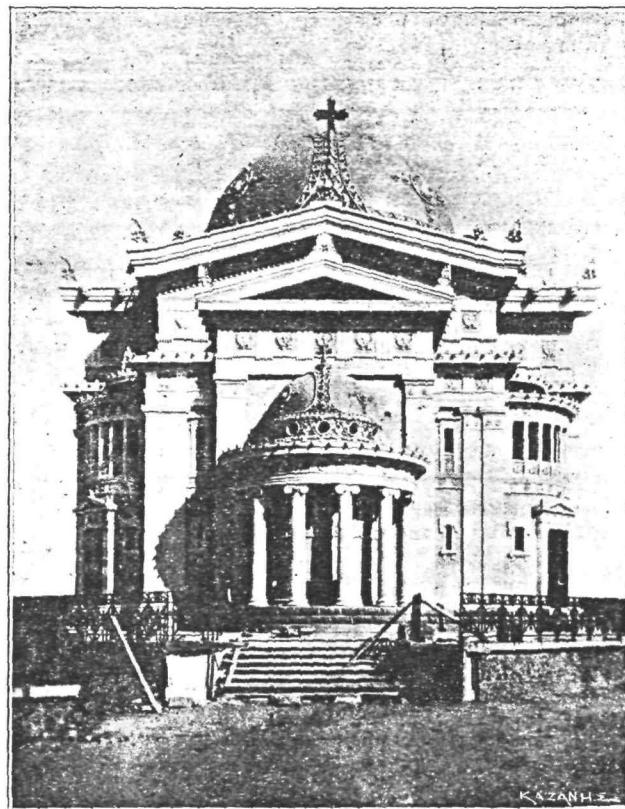
τοὺς ἥκουν εὐκρινῶς οἱ ἀεροπόροι, ἐάν ἔλειπεν ὁ θόρυβος τῆς ἔλικος.

Ο Ἀγγλικὸς υμνος.

Ἐάν πιστεύσωμεν μίαν γαλλικὴν ἐφημερίδα, ὃ ἐθικός ἀγγλικὸς ὑμνος «Ο Θεός σώζει τὸν Βασιλέα» εἶγε σύγχρονος Γαλλικὴ καὶ εἰς τὴν ποίησίν του καὶ εἰς τὴν μουσικήν. Λέγει οὗτος ὁ ὑμνος οὗτος δὲν εἰναι ἄλλο τι παρόν ἐν ἀσμα συντεθέντε, καὶ ἐκτελεσθὲν ὑπὸ τῶν ἀδεσποτινίδων τοῦ Κολλεγίου τοῦ Σαιν Σύρ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρῷ μιᾶς ἐπισκέψεως τοῦ Βασιλέως Ἡλίου εἰς τὴν σχολὴν ἐκείνην. Τὸ ποίημα ἐγράψη ὑπὸ τῆς κυρίας Μπριόν, διευθυντρίας καὶ ἡ μουσικὴ ὑπὸ τοῦ διασήμου μουσουργοῦ Λούλι. Ο Ἀγγλος μουσουργὸς Χαῖντελ, ὃ δοποῖος εἰς τὴν Ἀγγλίαν θεωρεῖται ὡς ὁ συνθέτης τοῦ ὑμτου, ἤκουοσεν αὐτὸν τῷ 1772 εἰς Σαιν Σύρ καὶ δὲν ἔπραξεν ἄλλο τι παρόν νῦν τὸν ἀντιγράψυ πιάτα τὸν Γασιλέα Γεώργιον Α' τῆς Ἀγγλίας, ὃ δοποῖος εὐχαριστηθεὶς τὸν καθιέρωσεν ὡς ἐθνικὸν ὑμνον.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΝΑΟΙ

ΕΙΣ τῶν περικαλλεστέρων Ἐλληνικῶν ναῶν είναι δὲν Καιῷφ τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, ἀνεγερθεὶς δαπάνῃ τοῦ διαπρεπαῦς ἐκεῖ ὅμογενοῦς κ. Νέστορος Τσαγακλῆ καὶ ἐγκατιασθεὶς τῷ 1914. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦ ναοῦ περιλαμβάνει 1000 τετρ. μέτρα ἐν περιβόλῳ 3000 μ. Εἶναι ρυθμοῦ Ἐλληνοβυζαντιακοῦ. Εἶναι τρισυπόστατος, κατὰ τὰς τρεῖς δ' αὐτοῦ πλευρὰς εἶναι παρατεταγμέναι σειραὶ κιόνων (ἐν τῷ ναῷ ὑπάρχουν 86 κίονες καὶ ἡμικίονες) ἀπολήγουσαι πρὸς τὸ κεντρικὸν εἰκονοστάτιον καὶ χωρίζουσα ἀπ' αὐτοῦ δύο ἐκατέρωθεν παρεκκλήσια, ὃν τὸ μὲν ἐιμήθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἅγ. Νέστορος, τὸ δ' ἐτερον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἅγ. Ἀλεξάνδρου. Τὸ κυρίως τέμπλον εἴναι Ἐλληνικοῦ κλασικοῦ ρυθμοῦ ἔξαιρουμένου τοῦ ἄμβωνος ὅστις εἴναι Βυζαντινοῦ καὶ ὑψοῦται ἀνωθεν τοῦ ἱεροῦ, ἵνα μὲν στρέφωνται τὰ νῶτα πρὸς τὸν ἱερόν. Ἐν τῷ κοῖλῳ τοῦ κεντρικοῦ θόλου ὑπύρχει ἡ εἰκὼν τοῦ Παντοκράτορος¹⁾ ἔργον τοῦ διακεκριμένου ἐν Καιῷφ καλλιτέχνου κ. Περού, Τσιριγότου. Ἡ εἰκὼν παριστᾶ τὸν Παντοκράτορα Υἱὸν εὐλογοῦντα διὰ τῆς δεξιᾶς, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς κρατοῦντα ἐπὶ στήθους τὸ Εὐαγγέλιον. Τὸ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν τῆς εἰκόνος εἴναι ὅτι φαίνεται ὁ Ἰησοῦς ὁρθοῦσαν ὑπὸ τοῦ ὁρθοῦτος αὐτὸν ἐκ τῶν κάτω, ἀγνιθέτως πρὸς τὸν γνωστὸν συνήθιστον τύπον τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν. Ὅποτε τοῦ αὐτοῦ καλλιτέχνου ἐφιλοτεχνήθησαν καὶ τέσσαρες δεσποτικαὶ εἰκόνες τοῦ τέμπλου, ὡς καὶ δύο ἄλλαι, παριστῶσαι ή μὲν τὴν εἰς Αἴγυπτον φυγήν, ή δὲ τὸν Ἀπόστολον Ποιῆλον διδάσκοντα.

Ο ἐν Καιῷφ ναὸς τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης.

Εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ ναοῦ ὑψοῦται τὸ κωδωνοστάτιον, Κορινθιακοῦ ρυθμοῦ, ἐν εἴδει φάρου. Ο θόλος αὐτοῦ ἔχει σχῆμα ἀρχιερατικῆς μίτρας. Ἡ δηλητήσιμη ἀποφυγὴ τοῦ ναοῦ παρουσιάζει κλασικὴν εὐθυγραμμίαν καὶ ἀρμονικὴν διάταξιν πρωτοτύπως ἐφαρμοσθεῖσαν πρὸς δημιουργίαν νεοελληνικοῦ ρυθμοῦ.

Τὴν οἰκοδομήν, ἥν ἤρξατο ὁ ἀρχιτέκτων Μ. Φαρεκίος, ἐπεράτωσαν οἱ ἀδελφοί Καμπανάκη.

¹⁾ Ταύτην ἐδημοσίευσεν ἡ «Πινακοθήκη» ἐν τεύχει 159.